

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 18/2018-42

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 19. apríla 2018 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošíkovej a zo sudcov Miroslava Duriša (sudca spravodajca) a Ladislava Orosza v konaní o prijatej sťažnosti [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátom JUDr. Petrom Harakálym, Mlynská 28, Košice, vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Poprad v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 132/2007 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Poprad v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 132/2007 porušené boli.

2. Okresnému súdu Poprad prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 132/2007 konal bez zbytočných prietáhov.

3. [REDACTED] priznáva finančné zadost'učinenie v sume 2 500 € (slovom dvetisícpäťsto eur), ktoré je jej Okresný súd Poprad povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Poprad je povinný uhradiť [REDACTED] trovy právneho zastúpenia v sume 374,81 € (slovom tristosedemdesiatštyri eur a osemdesiatjeden centov) na účet jej právneho zástupcu JUDr. Petra Harakályho, Mlynská 28, Košice, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. IV. ÚS 18/2018-11 z 18. januára 2018 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Poprad (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 132/2007.

Z obsahu podanej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka sa „... žalobou zo dňa 10.7.2007 podanou proti Českej poisťovni - Slovensko akciová spoločnosť, Plynárska 7/C, 824 79 Bratislava... domáhala na Okresnom súde Poprad... náhrady škody na zdraví, konkrétne náhrady za bolesť v sume 304 023,00 Sk s príslušenstvom, náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 538 950,00 Sk s príslušenstvom, zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 269 475 s príslušenstvom, náhrady liečebných nákladov v sume 22 762,00 Sk s príslušenstvom. Ku dňu 27.08.2008 došlo k zrušeniu žalovanej bez likvidácie a jej zlúčeniu so spoločnosťou Generáli

Poistovňa, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 811 09 Bratislava... ktorá sa stala právnym nástupcom žalovanej a prebrala všetky jej práva a záväzky. Ako právny nástupca sa teda táto spoločnosť stala žalovanou aj v súdnom konaní. Konanie sa na okresnom súde vedie pod sp. zn. 10C/132/2007.“. Sťažovateľka v podanej sťažnosti ústavnému súdu predostrela prehľad úkonov vykonaných v predmetnej veci, a to do času podania ústavnej sťažnosti, z ktorých je zrejmé aj to, že v závislosti od výsledkov vo veci vykonaného dokazovania vrátane znaleckého skúmania viacnásobne upravovala žalobný návrh. V nadväznosti na spracovaný prehľad vo veci vykonaných úkonov a zohľadňujúc podmienky konania pred ústavným súdom, sťažovateľka skonštatovala, že „Vyššie popísaným priebehom konania a postupom súdu v tomto konaní bolo porušené právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov v zmysle článku 48 ods. 2 Ústavy SR a právo sťažovateľky na prejednanie záležitosti v primeranej lehote v zmysle článku 6 ods. 1 Dohovoru. Je potrebné prihliadnuť na skutočnosť, že sťažovateľka podala žalobu dňa 10.7.2007, odkedy uplynulo do dňa podania tejto sťažnosti viac ako 10 rokov. Sťažovateľka pritom utrpela dňa 5.12.2005 vážnu ujmu na zdraví. Nakoľko sa mimosúdne nemohla domôcť spravodlivého odškodnenia, podala žalobu o náhradu škody na súd v dôvere, že súd v súlade s účelom občianskeho súdneho konania vec v primeranej lehote prejedná a že ochrana poskytnutá v tomto smere zo strany súdu bude rýchla a účinná v súlade s § 3 vtedy účinného Občianskeho súdneho poriadku.“. K postupu okresného súdu v napadnutom konaní akcentovala, že „Pokiaľ ide o postup samotného súdu, v prvom rade je potrebné konštatovať, že konanie prebieha viac ako 10 rokov. Pri zrejmom právnom titule uplatneného nároku, ako i pri zohľadnení objektívneho charakteru zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktorý uľahčuje proces dokazovania v súdnom konaní, nakoľko nie je potrebné skúmať a preukazovať zavinenie, ide o zjavne neprimeranú dĺžku súdneho konania. Pri tak dlhom vedení konania, ktoré prebieha o tak citlivom nároku ako je nárok na náhradu škody na zdraví, sa stráca samotný účel súdneho konania, ktorým je rýchla a účinná ochrana práv účastníkov konania.“. S poukazom na judikatúru ústavného súdu k postupu okresného súdu v napadnutom konaní poukázala aj na to, že „Okrem toho, že v niektorých obdobiach došlo k vzniku prietahov v konaní, je podstatné aj hľadisko efektivity jednotlivých úkonov zo strany súdov.“.

Sťažovateľka v petite podanej sťažnosti navrhla, aby ústavný súd o sťažnosti takto rozhodol:

„1. Právo sťažovateľky [REDAKOVANÉ]... na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy SR a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru v konaní vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 10C/132/2007 bolo porušené.

2. Okresnému súdu Poprad v konaní sp. zn. 10C/132/2007 prikazuje konať bez zbytočných prieťahov.

3. Sťažovateľke sa priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 10 000,00 EUR...

4. Okresný súd Poprad je povinný sťažovateľke uhradiť trovy právneho zastúpenia v sume 374,81 EUR...“

Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania. Za okresný súd jeho predseda listom sp. zn. 1 ÚS/2018 z 12. februára 2018 a právny zástupca sťažovateľky zaujal stanovisko k predmetnému vyjadreniu okresného súdu listom z 13. apríla 2018.

Predseda okresného súdu vo vzťahu k postupu okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 132/2007 v podstatnom uviedol:

„Z hľadiska skutkového stavu možno konštatovať, že ide o vec skutkovú zložitejšiu o čom svedčí aj tá skutočnosť, že zo strany žalobkyne bola viackrát menená žaloba a následne boli z jej strany robené čiastočné späťvzatia žaloby. Z pripojenej chronológie úkonov vyplýva, že vo veci bolo vykonané rozsiahle dokazovanie. Vo veci bolo potrebné vykonať aj znalecké dokazovanie. V rámci dokazovania bolo nariadené aj doplnenie znaleckého posudku a dňa 15.3.2012 bolo nariadené aj kontrolné znalecké dokazovanie. Taktiež dĺžku konania ovplyvnila aj skutočnosť, že vo veci bolo potrebné rozhodovať o viacerých procesných návrhoch.

V súvislosti s podanou sťažnosťou je potrebné poukázať na to, že sťažovateľka doposiaľ nepodalala sťažnosť na prieťahy v konaní adresovanú predsedovi súdu...

V danom prípade teda zo strany sťažovateľky sťažnosť na prieťahy v konaní nebola podaná a teda súdu nebola poskytnutá žiadna príležitosť na odstránenie protiprávneho

stavu, pričom je zrejmé, že po prerozdelení vecí nový zákonný sudca po oboznámení sa so spisom vo veci riadne koná, keďže už dňa 28.9.2017 bol vytýčený termín pojednávania na deň 13.12.2017. Ako vyplýva z vyjadrenia zákonnej sudkyne termín pojednávania bol stanovený vzhľadom na jej možnosti a množstvo vecí v senáte. Vzhľadom na rozsiahlosť spisového materiálu považujeme za primerané obdobie od pridelenia vecí do vytýčenia termínu pojednávania ako potrebné na naštudovanie spisu zákonnou sudkyňou.“

Právny zástupca sťažovateľky v liste z 13. apríla 2018, ktorým reagoval na vyjadrenie predsedu okresného súdu z 12. februára 2018, zotrval na skutočnostiach predostretých v podanej ústavnej sťažnosti.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie vecí. Jej prerokovanie na ústnom pojednávaní – vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou namietaného porušenia práv – ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných na meritórne rozhodnutie vo veci, t. j. rozhodnutie o tom, či namietaným postupom súdu boli porušené práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (I. ÚS 40/02, I. ÚS 41/03, I. ÚS 65/04).

II.

Z prehľadu vo veci vykonaných úkonov v konaní okresného súdu sp. zn. 10 C 132/2007 vyplýva:

- 12. júla 2007 sťažovateľka podala žalobu okresnému súdu,
- 24. júla 2007 okresný súd vyzval Českú poisťovňu – Slovensko, a. s., Bratislava (ďalej len „odporca“), k vyjadreniu k podanej žalobe,
- 20. augusta 2007 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie právneho zástupcu odporcu k podanej žalobe,

- 24. septembra 2007 okresný súd doručil právnenému zástupcovi sťažovateľky písomné vyjadrenie odporcu k podanej žalobe a zároveň ho vyzval k tomu, aby v lehote 15 dní písomne spresnil, či sťažovateľka naďalej trvá na žalovanom rozsahu náhrady škody vzhľadom na namietanú výšku hodnoty bodu a nepredloženie lekárskeho posudku na ohodnotenie bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia posudzujúcim lekárom, ktorý naposledy liečil sťažovateľku,

- 6. marca 2008 bolo okresnému súdu doručené písomné vyjadrenie právneho zástupcu sťažovateľky,

- 8. augusta 2008 bola okresnému súdu doručená písomná žiadosť sťažovateľky o nariadenie pojednávania vo veci,

- 13. augusta 2008 okresný súd nariadil termín pojednávania vo veci na 10. september 2008,

- 10. septembra 2008 sa uskutočnilo na okresnom súde pojednávanie vo veci, na ktorom nebol ospravedlnený právny zástupca odporcu. Právny zástupca sťažovateľky na pojednávaní poukázal na zmenu žaloby zaslanú súdu, súd konštatoval, že lustráciou v registri „C“ bolo zistené, že takáto zmena žaloby nie je vedená ani ako samostatné konanie a nie je ani založená v súdnom spise. Právny zástupca sťažovateľky preto v ďalšom prednese zmenil žalobu a zároveň navrhol vykonať dokazovanie vypočutím svedkov, následne súd odročil pojednávanie na 1. október 2008,

- 25. septembra 2008 bola okresnému súdu doručená zmena žalobného návrhu spolu s písomnými podkladmi a taktiež písomné vyjadrenie právneho zástupcu odporcu o poskytnutí peňažného plnenia sťažovateľke na podklade znaleckého posudku o bolestnom vo výške 200 380 Sk a 697 870 Sk z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia, zároveň právny zástupca odporcu informoval okresný súd o poskytnutí peňažného plnenia z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na liečenie v sume 4 050 Sk a 19 005 Sk, k vyjadreniu bolo priložené aj potvrdenie o poskytnutí platby,

- 1. októbra 2008 sa uskutočnilo na okresnom súde pojednávanie za účasti právnych zástupcov sťažovateľky a odporcu, právny zástupca sťažovateľky opravil textáciu v písomnej zmene žaloby, následne bolo pojednávanie odročené na 3. november 2008 s tým, že právnenému zástupcovi odporcu bola daná lehota 10 dní na predloženie špecifikácie vyplatených, resp. uznaných liečebných nákladov sťažovateľke v predchádzajúcej

sume 19 005 Sk podľa likvidačnej správy z 12. apríla 2007 a v sume 4 050 Sk podľa likvidačnej správy z 22. septembra 2008, ktorú súd následne doručí právnomu zástupcovi sťažovateľky na vyjadrenie, a následne ho vyzve s prihliadnutím na už vyplatené peňažné čiastky na konečné znenie petitu žaloby s návrhom na rozšírenie doterajšej žalovanej sumy 1 135 210 Sk alebo čiastočné späťvzatie žaloby,

- v období od 13. októbra 2008 do 3. novembra 2008 boli okresnému súdu doručované písomné podklady týkajúce sa spresnenia uplatnených žalobných nárokov, ktoré boli následne preposielané procesným stranám (sťažovateľka podaním z 13. októbra 2008 doručeným okresnému súdu 17. októbra 2008 čiastočne vzala žalobný návrh späť),

- 3. novembra 2008 sa uskutočnilo na okresnom súde pojednávanie, na ktorom okresný súd rozhodol uznesením č. k. 10 C 132/2007-260 z 3. novembra 2008 o čiastočnom zastavení konania, čo sa týka istiny 155 280 Sk za uplatnené bolestné, čo týka istiny 538 950 Sk za uplatnené sťaženie spoločenského uplatnenia a v časti uplatneného 9,5 % úroku z omeškania ročne zo sumy 269 475 Sk od 6. februára 2007 až do zaplatenia. Ďalším uznesením súd pripustil rozšírenie žaloby v znení prednesu právneho zástupcu sťažovateľky. Pojednávanie bolo odročené na 12. január 2009 pre účely predvolania sporových strán a svedkov. Právny zástupca sťažovateľky mal predložiť fotokópiu bankového dokladu o prijatí úhrady 4 409 Sk zo 7. októbra 2008, ako aj špecifikáciu uplatnenej vecnej škody a liečebných nákladov obsiahnutých v žalovanej sume 22 760 Sk,

- 5. novembra 2008 bolo okresnému súdu doručené písomné vyjadrenie právneho zástupcu sťažovateľky,

- 12. januára 2009 sa uskutočnilo na okresnom súde pojednávanie, po podrobnom vypočutí šiestich svedkov bolo odročené pre účely vykonávania ďalšieho dokazovania na 2. február 2009,

- 19. januára 2009 bolo okresnému súdu doručené písomné podanie – presná špecifikácia uhradených a neuhradených sťažovateľkou uplatnených liečebných nárokov,

- 2. februára 2009 sa uskutočnilo na okresnom súde pojednávanie, súd podrobne vypočul sťažovateľku a substitučnú právnu zástupkyňu, právny zástupca odporcu podal súdu návrh na znalecké dokazovanie výšky bodového ohodnotenia bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia u sťažovateľky, súd následne pojednávanie odročil s cieľom znaleckého dokazovania,

- 5. februára 2009 a 6. februára 2009 boli okresnému súdu sťažovateľkou a jej právnym zástupcom doručené otázky k znaleckému skúmaniu,
- 26. mája 2009 bola okresnému súdu zaslaná právnym zástupcom sťažovateľky urgencia k znaleckému skúmaniu,
- 3. júna 2009 okresný súd uznesením č. k. 10 C 132/2007-320 z 3. júna 2009 rozhodol o pribratí znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia chirurgie, traumatológie,
- 6. augusta 2009 okresný súd kontaktoval znalca z dôvodu nepreberania zásielok pošty, o čom vyhotovil aj úradný záznam, znalec požiadal súd o doručovanie na adresu jeho zamestnávateľa,
- 3. septembra 2009 okresný súd odoslal znalcovi súdny spis,
- 17. septembra 2009 bola okresnému súdu doručená urgencia právneho zástupcu sťažovateľky k znaleckému dokazovaniu,
- 1. decembra 2009 bol okresnému súdu doručený znalecký posudok znalca,
- 7. decembra 2009 okresný súd rozhodol uznesením č. k. 10 C 132/2007-360 zo 7. decembra 2009 o znalečnom pre znalca,
- 14. januára 2010 bolo okresnému súdu doručené písomné vyjadrenie právneho zástupcu sťažovateľky k znaleckému posudku, namietaná neúplnosť znaleckého dokazovania,
- 17. februára 2010 okresný súd nariadil pojednávanie vo veci na 24. marec 2010,
- 12. marca 2010 okresný súd odročil pojednávanie nariadené na 24. marec 2010 z dôvodu ospravedlnenej neúčasti právneho zástupcu odporcu, pojednávanie bolo nariadené na 16. apríl 2010,
- 16. marca 2010 bolo okresnému súdu doručené písomné vyjadrenie právneho zástupcu odporcu k znaleckému posudku, odporca so závermi posudku v časti určenia bodového ohodnotenia bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia súhlasil, na znak čoho poskytol sťažovateľke doplatok poistného plnenia za odškodnenie za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia v celkovej sume 5 081 €,
- 17. marca 2010 a 8. apríla 2010 bolo okresnému súdu doručené písomné podanie právneho zástupcu sťažovateľky k znaleckému posudku, čiastočné zobratie žaloby a jej zmena,

- 16. apríla 2010 sa uskutočnilo na okresnom súde pojednávanie, na ktorom súd uznesením č. k. 10 C 132/2007-380 zo 16. apríla 2010 rozhodol o čiastočnom zastavení konania, čo sa týka istiny vo výške 5 081,46 € za bolestné a vo výške 476,30 € za časť uplatnenej vecnej škody, následne pojednávanie odročil pre účely nariadenia doplnenia znaleckého dokazovania a vyžiadania správy od mobilného operátora o cene mobilného telefónu zn. Siemens A50, ktorého náhradu si sťažovateľka uplatnila,

- 22. apríla 2010 bol okresnému súdu doručený návrh na doplnenie vykonaného znaleckého dokazovania právnym zástupcom odporcu,

- 4. mája 2010 bolo okresnému súdu doručené písomné podanie právneho zástupcu sťažovateľky, ktorým rozšíril žalobný návrh z titulu bolestného o sumu 3 894,44 € s 9,5 % úrokom z omeškania od 6. februára 2007 až do zaplataenia,

- 21. mája 2010 bola okresnému súdu doručená správa od mobilného operátora Orange Slovensko, a. s., s tým, že sťažovateľka dodatok k zmluve o pripojení na mobilný telefón Siemens A50 uzatvorený nemá, preto nemožno zodpovedať na otázku o jeho hodnote,

- 9. júna 2010 okresný súd uznesením č. k. 10 C 132/2007-391 z 9. júna 2010 nariadil doplnenie znaleckého dokazovania znalcom z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia chirurgie, traumatológie,

- 8. septembra 2010 bol okresnému súdu doručený dodatok k znaleckému posudku, doplnenie znaleckého posudku ustanoveným znalcom [REDACTED],

- 21. októbra 2010 okresný súd uznesením č. k. 10 C 132/2007-409 z 21. októbra 2010 rozhodol o znalečnom,

- 4. novembra 2010 bolo okresnému súdu doručené písomné vyjadrenie právneho zástupcu sťažovateľky k doplneniu znaleckého posudku, v ktorom žiada o kontrolné znalecké dokazovanie,

- 15. novembra 2010 bolo okresnému súdu doručené písomné vyjadrenie právneho zástupcu odporcu k doplneniu znaleckého posudku, v ktorom požaduje doplnenie znaleckého skúmania,

- 10. novembra 2011 okresný súd nariadil termín pojednávania na 16. december 2011,

-16. decembra 2011 sa na okresnom súde uskutočnilo pojednávanie, sťažovateľka a jej právny zástupca boli ospravedlnení. Po vypočutí právneho zástupcu odporcu bolo pojednávanie odročené s cieľom doplnenia znaleckého dokazovania na 6. február 2012, právny zástupca odporcu s doplnením znaleckého dokazovania nesúhlasí,

- 1. februára 2012 bolo okresnému súdu doručené písomné podanie právneho zástupcu sťažovateľky týkajúce sa spresnenia výšky bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia s ohľadom na okolnosti hodné osobitného zreteľa s poukazom na invaliditu sťažovateľky, zároveň navrhol súdu otázky pre znalecké skúmanie,

- 6. februára 2012 sa uskutočnilo na okresnom súde pojednávanie za účasti sťažovateľky, jej právneho zástupcu, ako aj právneho zástupcu odporcu, po vypočutí právnych zástupcov k sporným nárokom týkajúcim sa výšky bodového ohodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia a bolestného a priznania invalidity sťažovateľky súd odročil pojednávanie s cieľom kontrolného znaleckého skúmania,

- 15. marca 2012 okresný súd uznesením č. k. 10 C 132/2007-441 z 15. marca 2012 pribral do konania nového znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia traumatológie, chirurgie,

- 23. apríla 2012 okresný súd odoslal spisový materiál znalcovi,

- 25. júla 2012 bol okresnému súdu doručený znalecký posudok,

- 3. augusta 2012 okresný súd uznesením č. k. 10 C 132/2007-489 z 3. augusta 2012 rozhodol o znalečnom a doručoval znalecký posudok sporovým stranám,

- 10. septembra 2012 bolo okresnému súdu doručené písomné vyjadrenie právneho zástupcu odporcu k znaleckému posudku,

- 19. septembra 2012 boli okresnému súdu doručené písomné vyjadrenie právneho zástupcu sťažovateľky k znaleckému posudku a návrh na kontrolné znalecké skúmanie ústavom,

- 5. júna 2013 okresný súd nariadil termín pojednávania na 10. júl 2013,

- 3. júla 2013 bolo okresnému súdu doručené písomné podanie právneho zástupcu sťažovateľky týkajúce sa spresnenia a chronologického prehľadu vyplatených a požadovaných peňažných nárokov z titulu poistného plnenia – konečný návrh sťažovateľky a čiastočné späťvzatie žaloby,

- 10. júla 2013 sa uskutočnilo na okresnom súde pojednávanie, po vypočutí sťažovateľky a jej právneho zástupcu bolo pojednávanie odročené s tým, že konečný návrh sťažovateľky bude zaslaný právnemu zástupcovi odporcu (ktorý sa z pojednávania ospravedlnil) s tým, aby sa v lehote 15 dní písomne vyjadril, či súhlasí s čiastočným späťvzatím žaloby, a aby sa vyjadril k zostávajúcemu predmetu konania – konečnému návrhu žalobkyne z 3. júla 2013,

- 14. augusta 2013 bolo okresnému súdu doručené písomné vyjadrenie právneho zástupcu odporcu,

- 21. júla 2014 okresný súd rozhodol uznesením č. k. 10 C 132/2007-551 z 21. júla 2014 o zastavení konania v časti o zaplatenie sumy 985,19 € za sťaženie spoločenského uplatnenia a sumy 3 300,57 € za zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia, zároveň súd pripustil zmenu žaloby,

- 21. júla 2014 okresný súd nariadil termín pojednávania na 26. september 2014,

- 20. augusta 2014 bolo okresnému súdu doručené písomné vyjadrenie právneho zástupcu sťažovateľky k písomnému vyjadreniu právneho zástupcu odporcu,

- 18. septembra 2014 bolo okresnému súdu doručené písomné vyjadrenie právneho zástupcu sťažovateľky označené ako vyjadrenie a návrh na vykonanie znaleckého dokazovania ústavom,

- 26. septembra 2014 sa uskutočnilo na okresnom súde pojednávanie, súd uznesením vyhlásil dokazovanie za skončené, vyhlásil rozsudok v merite veci,

- 30. septembra 2014 bolo okresnému súdu doručené vyčíslenie trov právneho zastúpenia právnym zástupcom sťažovateľky,

- 10. decembra 2014 bolo okresnému súdu doručené odvolanie právneho zástupcu sťažovateľky,

- 15. decembra 2014 bolo okresnému súdu doručené odvolanie právneho zástupcu odporcu,

- od 16. decembra 2014 do 16. januára 2015 okresný súd doručoval podané odvolania procesným stranám/účastníkom konania,

- 3. februára 2015 bol spisový materiál predložený Krajskému súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) na konanie o odvolaní,

- 29. júna 2016 krajský súd uznesením č. k. 9 Co 22/2015-641 rozhodol o zrušení rozsudku okresného súdu č. k. 10 C 132/2007-596 z 26. septembra 2014,
- 19. júla 2016 bol spis vrátený okresnému súdu,
- 26. júla 2016 okresný súd doručoval uznesenie krajského súdu č. k. 9 Co 22/2015-641 z 29. júna 2016 sporovým stranám,
- 30. októbra 2017 okresný súd nariadil termín pojednávania na 13. december 2017,
- 13. decembra 2017 sa uskutočnilo na okresnom súde pojednávanie, po podrobnom vypočutí strán bolo pojednávanie odročené na neurčito s cieľom doplnenia dokazovania, špecifikácie uplatnených nárokov vo vzťahu k vecným a liečebným nákladom,
- 2. januára 2018 bolo okresnému súdu doručené písomné vyjadrenie právneho zástupcu sťažovateľky,
- 31. januára 2018 okresný súd nariadil termín pojednávania na 27. február 2018,
- 9. februára 2018 bol termín pojednávania zrušený z dôvodu predloženia spisu ústavnému súdu.

III.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľka sa svojou sťažnosťou domáhala vyslovenia porušenia svojich práv podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 132/2007.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejedaná nezávislým

a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Z doterajšej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že medzi obsahom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a obsahom práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03). Z tohto vyplýva, že právne východiská, na základe ktorých ústavný súd preskúmava, či došlo k ich porušeniu, sú vo vzťahu k označeným právam v zásade identické.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (rovnako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, podľa ktorej účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, ako aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote v ich všeobecnom poňatí je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia príslušného štátneho orgánu (II. ÚS 26/95, I. ÚS 47/96, I. ÚS 55/97, I. ÚS 57/97, I. ÚS 10/98, I. ÚS 34/99, III. ÚS 20/00, II. ÚS 12/01, I. ÚS 89/02, I. ÚS 47/03, IV. ÚS 59/03, IV. ÚS 205/03). Ústavný súd v tejto súvislosti opakovane zdôraznil, že čl. 48 ods. 2 ústavy (obdobne aj čl. 6 ods. 1 dohovoru) v relevantnej časti ustanovuje imperatív, ktorý platí pre všetky súdne konania a ktorý vyjadruje predovšetkým záujem o to, aby sa čo najskôr odstránil stav právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia súdu, pretože jeho predlžovanie sa môže v konečnom dôsledku prejaviť ako odmietnutie výkonu spravodlivosti (PL. ÚS 25/01).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Táto povinnosť súdu a sudcu vyplývala do 30. júna 2016 z ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý bol s účinnosťou od 1. júla 2016 zrušený, a počnúc týmto dňom je úprava civilného sporového, civilného mimosporového a správneho súdneho konania predmetom Civilného sporového

poriadku (ďalej aj „CSP“), Civilného mimosporového poriadku a Správneho súdneho poriadku.

Povinnosť súdu a sudcu konať bez priet'ahov podľa právnej úpravy účinnej do 30. júna 2016 vyplývala z § 6 OSP, ktorý súdu prikazoval, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupoval tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prerokovaná a rozhodnutá, ako aj z § 117 ods. 1 OSP, podľa ktorého bol sudca povinný robiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov, a z § 119 ods. 1 OSP, podľa ktorého sa pojednávanie môže odročiť len z dôležitých dôvodov, ktoré sa musia oznámiť. Ak sa pojednávanie odročuje, predseda senátu alebo samosudca spravidla oznámi deň, kedy sa bude konať nové pojednávanie.

Povinnosť súdu a sudcu konať bez priet'ahov podľa právnej úpravy účinnej od 1. júla 2016 je *expressis verbis* zakotvená ako základný princíp civilného sporového konania v čl. 17 CSP podľa, ktorého súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným priet'ahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb. Tento základný princíp konania je premietnutý do ďalších ustanovení Civilného sporového poriadku so zohľadnením osobitostí jednotlivých druhov konaní. Napríklad povinnosť súdu konať bez priet'ahov vyplýva z § 157 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania, z § 153 CSP o sudcovskej koncentrácii konania, ďalej z § 168 – § 172 CSP o predbežnom prejednaní sporu a následkoch neprítomnosti strán, aj z § 179 ods. 1 CSP, podľa ktorého pojednávanie vedie súd tak, aby sa mohlo rozhodnúť spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania a účel tohto zákona, alebo § 183 ods. 1 prvej vety CSP, podľa ktorej pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov.

Priet'ahy v konaní či nečinnosť orgánu verejnej moci sú ústavným súdom hodnotené ako iný zásah orgánu verejnej moci, ktorý môže byť jedno či viacrázový, protiprávny

a zároveň aj protiústavný útok týchto orgánov proti základným ústavou zaručeným právam (slobodám), ktorý v čase rozhodovania ústavného súdu predstavuje trvalé ohrozenie právne existujúceho stavu, a taký útok sám osebe nie je výrazom (výsledkom) riadnej rozhodovacej právomoci týchto orgánov. Z tejto fakticity musí preto následne vyplynúť, že dôsledkom takého zásahu orgánu verejnej moci nemožno čeliť inak, než ústavnou sťažnosťou a na ňu nadväzujúcim nálezom ústavného súdu.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (I. ÚS 41/02, III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03, III. ÚS 247/03, IV. ÚS 272/04). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (rozsudok ESLP vo veci Záborský a Šmáriková v. Slovensko, I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02, IV. ÚS 187/07).

Pokiaľ ide o kritérium právna a faktická zložitosť veci, predmetom konania vedeného okresným súdom je občianskoprávny spor týkajúci sa náhrady škody z ublíženia na zdraví s príslušenstvom (peňažného plnenia z titulu poistnej udalosti a z nej vyplývajúcich nárokov na bolestné, sťaženie spoločenského uplatnenia a ďalších). Predmet tohto sporu predstavuje bežnú agendu všeobecných súdov, aj keď na druhej strane takéto spory si vzhľadom na zložitosť spravidla vyžadujú potrebu znaleckého skúmania uplatnených nárokov, čo prispieva k skutkovej zložitosti veci.

Správanie účastníka konania je druhým kritériom pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu práv podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. V tejto súvislosti je žiaduce zvýrazniť, že samotná sťažovateľka v priebehu konania niekoľkokrát menila žalobný petit, a to nielen v dôsledku dobrovoľného plnenia odporcu, ale aj v dôsledku vykonaného dokazovania a znaleckého

skúmania (napr. požiadavka sťažovateľky znalecky skúmať príčinnú súvislosť medzi jej invaliditou a poistnou udalosťou), ako aj z dôvodu rozšírenia uplatnených hmotnoprávných nárokov. Teda v priebehu konania sa v dôsledku procesných aktivít sťažovateľky upravoval niekoľkokrát predmet konania vedeného pred okresným súdom pod sp. zn. 10 C 132/2007. Práve táto procesná aktivita sťažovateľky, v dôsledku ktorej musel okresný súd napr. uznesením č. k. 10 C 132/2007-260 z 3. novembra 2008, uznesením č. k. 10 C 132/2007-380 zo 16. apríla 2010, č. k. 10 C 132/2007-551 z 21. júla 2014 rozhodnúť o zastavení konania v časti uplatnených žalobných nárokov sa podpísala na celkovej dĺžke konania. K uvedenej celkovej dĺžke konania prispelo aj dosiaľ trojnásobné znalecké dokazovanie týkajúce sa výšky sťažovateľkou uplatnených nárokov, ktorého iniciátorom bola samotná sťažovateľka (okresný súd uznesením č. k. 10 C 132/2007-320 z 3. júna 2009, uznesením č. k. 10 C 132/2007-391 z 9. júna 2010 a uznesením č. k. 10 C 132/2007-441 z 15. marca 2012 nariadil znalecké dokazovanie), a pred vyhlásením rozsudku okresného súdu č. k. 10 C 132/2007-596 z 26. septembra 2014 sa sťažovateľka návrhom doručeným okresnému súdu domáhala kontrolného znaleckého skúmania ústavom. Predmetné skutočnosti sa podpísali nielen na celkovej dĺžke konania, ale v dôsledku nich ústavný súd hodnotí predmetné konanie ako mimoriadne skutkovo náročné.

Ústavný súd, berúc do úvahy nielen už označenú procesnú aktivitu sťažovateľky, ale aj jej celkový prístup k samotnému konaniu (výzvy adresované okresnému súdu na nariadenie termínov pojednávaní), dospel k záveru, že sťažovateľka neprispela k zbytočným priet'ahom v konaní.

Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu označených práv sťažovateľky postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 132/2007, bol postup samotného okresného súdu. Z prehľadu vo veci vykonaných úkonov vyplýva, že v postupe okresného súdu sa vyskytli viaceré obdobia nečinnosti a neefektívnej činnosti. Prvé obdobie nečinnosti v postupe okresného súdu vzhľadom na ústavný súd pri prvom znaleckom dokazovaní, ktoré bolo nariadené uznesením okresného súdu č. k. 10 C 132/2007-320 z 3. júna 2009, spis odoslaný znalcovi až 3. septembra 2009. Dňa 2. februára 2009 okresný súd odročil pojednávanie veci z dôvodu

potreby znaleckého skúmania a 6. februára 2009 disponoval otázkami k znaleckému skúmaniu zaslanými sťažovateľkou. V dôsledku uvedeného trvalo znalecké skúmanie (prvé „znalecké skúmanie“) vo veci celkovo deväť mesiacov, z čoho doba samotnej znaleckej činnosti tri mesiace. Na uvedenej dĺžke znaleckého skúmania sa podpísala nečinnosť súdu v období od 6. februára 2009 do 3. júna 2009, počas ktorej okresný súd vydal len uznesenie č. k. 10 C 132/2007-320 z 3. júna 2009 o pribratí znalca, ktoré malo/mohlo byť vydané aj bezprostredne po obdržaní otázok pre znalecké skúmanie a taktiež neefektívna komunikácia so znalcom a zdĺhavé doručovanie súdneho spisu celkovo po dobu troch mesiacov. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že sťažovateľka urgovala postup súdu osobitne svojimi dvoma písomnými podaniami, doručenými okresnému súdu 26. mája 2009 a 17. septembra 2009.

Ďalšie obdobie nečinnosti ústavný súd identifikoval v postupe okresného súdu v období od 19. septembra 2012, kedy bolo okresnému súdu doručené písomné vyjadrenie právneho zástupcu sťažovateľky k „znaleckému skúmaniu“ a návrh na kontrolné „znalecké skúmanie“, do 5. júna 2013, kedy bol nariadený termín pojednávania.

Ako obdobie neefektívnej činnosti hodnotí ústavný súd obdobie odvolacieho konania, teda obdobie od 3. februára 2015, kedy bol spis predložený na odvolacie konanie krajskému súdu, do 19. júla 2016, kedy bol spis vrátený okresnému súdu z krajského súdu po odvolacom konaní. Krajský súd svojím uznesením č. k. 9 Co 22/2015-641 z 29. júna 2016 zrušil rozsudok okresného súdu č. k. 10 C 132/2007-596 z 26. septembra 2014 a dôkazom neefektívnej činnosti okresného súdu v tomto období je právny názor krajského súdu vyjadrený v odôvodnení jeho uznesenia č. k. 9 Co 22/2015-641 z 29. júna 2016, podľa ktorého *„Namietaná nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia žalovaným bola opodstatnená. Súd prvého stupňa sa v odôvodnení svojho rozhodnutia úplne opomenul vypořadať so vznesenou započítacou námietkou žalovaného, ktorý uviedol, že časť z už poskytnutej náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 3.895,04 eur započítal aj ďalšie plnenie náhrady za bolesť žalobcu, ako aj tým, že mal poskytnúť žalobkyňi náhradu dňa 22.9.2008 za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 23.165,04 eur, ktorá mala byť vyššia, než na akú má žalobkyňa nárok, preto neskôr mal pri ďalšom plnení dňa 9.3.2010 časť poskytnutej náhrady v sume 3.895,04 eur započítať na žalobkyňou uplatnený nárok na náhradu*

za bolesť, čím mal poskytnúť žalobkyni náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v celkovej výške 19.270,- eur, teda v sume nižšej, ako je oprávnený nárok žalobkyne v zmysle vykonaného dokazovania. Súd prvého stupňa nijako neuviedol, prečo odmietol akceptovať žalovaným neskôr (dňa 9.3.2010) uplatnené započítanie v časti sumy pôvodne poskytnutej žalovaným ako náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia na náhradu za bolesť a prečo nezohľadnil sumu poskytnutú žalovaným žalobkyni ako náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia nad sumu oprávneného nároku žalobkyne v zmysle vykonaného dokazovania, teda v sume 5.615,94 eur (23.165,04 eur mínus 17.549,10 eur) pri priznaní zvýšenia základného odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia...

Napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa však v tomto smere preskúmateľný nie je keď nebolo nijako zistiteľné a z odôvodnenia to nevyplýva, prečo bolo žalobkyni v jej nároku na zaplatenie zostávajúceho bolestného, zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia a rovnako zostávajúcej časti liečebných nákladov a vecnej škody bolo v celom rozsahu (tak, ako to žalobkyňa vo vyššie uvedenom pripustení zmeny žaloby žiadala) vyhovené...

Náležitú nezdôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu je porušením práva účastníka na spravodlivý súdny proces z dôvodu, že rozhodnutie nie je preskúmateľné v odvolacom konaní a súd sa náležite nevysporiadal s uplatnenými skutkovými dôvodmi, ako aj tvrdenými skutočnosťami účastníkov, ktoré náležite neposadil a nevyhodnotil. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia nespĺňa náležitosti vyplývajúce z ust. § 137 ods. 2 O.s.p. Pokiaľ sa týka skutkových záverov súd prvého stupňa nijako nezdôvodnil priznané maximálne 50%-né zvýšenie základného odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia, keď toto priznanie odôvodnil len vážnymi trvalými následkami bez uvedenia konkrétnosti, ako aj invaliditou žalobkyne.

Zhodne s ohľadom priznaných nárokov za liečebné náklady a vecnej škody žalobkyni, sa súd prvého stupňa nijako nevysporiadal, ktoré z týchto uplatnených nákladov boli vynaložené v priamej súvislosti s liečbou úrazu žalobkyne spôsobeného predmetnou dopravnou nehodou, najmä pokiaľ sa týka liečby kardiologických a dentálnych zdravotných problémov žalobkyne, keď zo žiadneho z podaných znaleckých posudkov, a ani z výpovedí ošetrojúcich lekárov žalobkyne nevyplýva skutkový záver súdu. že liečebné náklady

žalobkyne v kardiologickej a dentálnej ambulancii sú v priamej súvislosti s utrpeným úrazom žalobkyne pri dopravnej nehode dňa 5.12.2005...“.

Na podklade už uvedených zistení ústavný súd konštatuje, že postup okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 132/2007 sa vyznačoval priet'ahmi v celkovom trvaní dvoch rokov a ôsmich mesiacov a aj keď sa vzhľadom na náročnosť konania pred všeobecným súdom môže uvedená doba priet'ahov na strane porušovateľa na prvý pohľad javiť ako primeraná s prihliadnutím na všetky skutočnosti a predmet konania pred všeobecným súdom, ale aj jeho celkový postup v konaní, najmä vo fáze konania od roku 2015 až do dňa podania ústavnej sťažnosti, ústavný súd dospel k záveru, že takýmto postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 132/2007 došlo k zbytočným priet'ahom a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu).

V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľke ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2 prikázal okresnému súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 132/2007 podľa čl. 127 ods. 2 ústavy v spojení s § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných priet'ahov.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy môže ústavný súd svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovateľka žiadala priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 10 000 € z dôvodov uvedených v sťažnosti. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen

deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04).

Podľa názoru ústavného súdu prichádza v tomto prípade do úvahy priznanie primeraného finančného zadosťučinenia podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde. Pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných ESLP, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu. Vzhľadom na to, že ústavný súd zistil v postupe okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 132/2007 obdobie nečinnosti v trvaní jedného roka a obdobie neefektívnej činnosti v trvaní celkovo jedného roka a ôsmich mesiacov, spolu teda priet'ahy v trvaní dvoch rokov a ôsmich mesiacov, priznal s'ťažovateľke primerané finančné zadosťučinenie vo výške 2 500 €. Z týchto dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 3 výrokovej časti tohto nálezu.

Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Ústavný súd priznal s'ťažovateľke trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom, pozostávajúce z odmeny advokáta za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2017, a to z prevzatia a prípravy zastupovania a z písomného podania s'ťažnosti ústavnému súde. Vychádzal pritom z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Podľa § 11 ods. 2 v spojení s § 3 ods. 1 vyhlášky je odmena advokáta (základná tarifa) v konaní pred ústavným súdom za jeden úkon právnej služby vykonaný v roku 2017 šestina z výpočtového základu zo sumy 884 €, čo činí za jeden úkon právnej služby odmenu v sume 147,33 € a režijný paušál má hodnotu 8,84 €. Celková suma trov je 312,34 € zvýšená o DPH vo výške 20 %, teda celkovo ide o sumu vo výške 374,81 €. Z týchto dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto nálezu. Písomné vyjadrenie právneho zástupcu z 13. apríla 2018 nevyhodnotil ústavný súd vzhľadom na jeho obsah ako podanie relevantné pre rozhodnutie vo veci samej, a preto odmenu zaň nepriznal.

S poukazom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, sa pod právoplatnosťou rozhodnutia uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumie jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. apríla 2018